

nagy szó, hogy a levelek magyar fordítása megvan, pontosabban fennmaradt. A Szépirodalmi Kiadó rendszerváltáskori felszámolásakor egy Széchenyi István születésének 200. évfordulójára tervezett német nyelvű Széchenyi-kötet anyagát Szalai Anna azzal a megjegyzéssel adta át nekem: „Magánál jobb kezekben van!” Azóta sem akadt rá kiadó. 2001 óta a fővárostól kapott pénzből a levelezés második kötetének korrekciója megtörtént, a Balassi Kiadó is hajlandóságot mutat kiadásukra, már csak nekem kell végére érnem a jegyzeteknek. És akkor kezdődhet a következő forduló: a kiadás költségeinek összegyűjtése. Ez reménytelen hangzik. Még akkor is, ha ez a reménység – tartok tőle – nem egész reálisan számol a magyar valósággal. De bizakodjunk. Magam is azt vallom, amit Mollay tanár úr egyik interjújában: a hajtóerő nem az elismerés, hanem a feladat. Vagy amit egyik levelében ír: „Nálam a munka, vagy amit publikálok az önmegvalósítás eszköze, és független attól, hogy elismerik vagy sem.” Magam is így gondolom. Mindenesetre ennek a hosszú munkakapcsolatnak a magyar történettudományon kívül egy megajándékozottja biztos, hogy volt, van: e sorok írója. Hálával tölt el, hogy Mollay Károly munkatársa lehettem. És köszönöm Önöknek is, hogy emlékezhettem rá.

— Kiigazítás Csekő Ernő cikkéhez
a SSz. 2013. évi 3. számában

Csekő Ernő: Sopron város választópolgársága az 1913. évi választójogi reform tükrében c. cikkének (Soproni Szemle 2013/3. 295–299) 3. táblázata részben téves számadatokkal jelent meg. Alább közöljük a kiigazított táblázatot. Olvasóink szíves elnézését kérjük.

3. táblázat: A mezőgazdasággal, földműveléssel foglalkozók megoszlása a III. szavazó körben (1915/16)

	régi jog	legalább 20 K adót fizet	segítő családtag	egyéb	összesen
földtulajdonos	30	11	-	4	45
földműves	252	37	4	9	305 (302)*
szőlős	3	5	14	7	30 (29)*
ÖSSZESEN	285	53	18	20	380 (376)*

* A földművesek esetében három, a szőlősök esetében egy alkalommal nem került megnevezésre a választói névjegyzékben a jogosultság.